

ZSOLTÁROK KÖNYVE

91-100.

A 91.-ik zsoltár felveti azt a kérdést, hogy hol élsz? Van egy hely a világon, amely a legcsodálatosabb hely arra, hogy ott éljünk.

Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen,

Van egy hely, ahol dicsőséges béke és biztonság van: Jézus Krisztusban, ahol Isten erejét és védelmét élvezhetem.

*az ezt mondhatja az Úrnak: Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!
Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől.*

Volt egy idő, amikor a madárscapda állítás nagy művészet volt. A madarászok csapdáját lelki síkra vetíthetjük, mert a Sátán is nagyon sok csapdát állított nekünk, de Isten minden egyes csapdától meg tud menteni minket.

Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége.

Az Új Testamentumban arra biztatnak, hogy vegyük fel Isten teljes fegyverzetét, itt az Ószövetségben pedig az Úr fegyverzete az Ő hűsége, amely pajzs és páncél számunkra.

*Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal,
sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól.
Ha ezren esnek is el melletted, és tízezren jobbod felől, téged akkor sem ér el.
A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését.
Ha az URat tartod oltalmadnak, a Felségest hajlékodnak,
nem érhet téged baj, sátrához közel sem férhet csapás.
Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon,
kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.*

Amikor a Sátán megkísértette Jézust, akkor a Sátán ezt az utóbbi részt idézte amikor felvitte a templom torony tetejére és azt javasolta Jézusnak, hogy ugorjon le:

*Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon,
kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.*

Jézus azt válaszolta, hogy „Meg van írva, hogy ne kísérsd az Urat, a te Istenedet.” Nem kockáztathatjuk szándékosan az életünket csak azért, hogy teszteljük az Írásokat.

Márk evangéliumában az áll, hogy ha „halálos italt isznak, nem árt meg nekik.” Isten nem azt értette ezalatt, hogy szándékosan vállaljunk ilyen kockázatokat. Azok a szekták, amelyek kígyókkal és halálos mérgekkel kísérleteznek nem olvassák el az egész Bibliát, csak egy-egy részletet ragadnak ki belőle, és ezért gyakorolnak Biblia ellenes dolgokat.

A Zsidó levél az angyalokról ezt írja, hogy *Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget?*

Hatalmas számú angyal van a mennyben, akiknek különböző tisztjük és rangjuk van. A kerubok speciális angyalok, az arkangyalok pedig a legmagasabb formában létező angyalok. Mihály arkangyalt ismerjük közülük, és azt mondják, hogy Gábrriel is az, habár nem láttam, hogy a Biblia ezt a titulust adta volna neki.

Vannak aztán alacsonyabb rangú angyalok is. Az Új Testamentumban olvashatjuk a mennyei lények besorolását: fejedelemségek, hatalmasságok, erők, uralmak, trónusok és hatóságok. A Bibliában nem szerepel az, hogy ezeket mikor teremtette Isten, de azt tudjuk, hogy azért teremtette őket, hogy szolgálják Őt és azokat akik az Urat követik.

Úgy tűnik, hogy az angyalok olyan lelkek, amelyek testet tudnak öltetni. Az Ótestamentumban ezt többször is olvashatjuk, és az Újszövetségben például, amikor Péter a börtönben volt, akkor az angyal eljött hozzá és azt mondta, hogy „vedd fel a sarudat és kövess.” Péter felvette a cipőjét és követte az angyalt a megnyílt börtönkapukon keresztül ki az utcára, majd az angyal eltűnt, és Péter ráeszmélt, hogy valóban szabad, pedig előtte azt hitte, hogy csak látomása van.

Pál apostol azt írta, hogy

Mert ma éjjel elém állt annak az Istennek az angyala, akié vagyok, és akinek szolgálók.

Ez azt mondta: Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón.

Olvashatjuk azt is, hogy az angyalok Jézus Krisztusnak szolgáltak a Gecsemáné kertben. A Zsidó levélben pedig az áll, hogy *A vendégszeretetről meg ne feledkezzetek, mert ezáltal egyesek - tudtukon kívül - angyalokat vendégeltek meg.*

Az angyalokat Isten teremtette, és nekik is szabad akaratot adott, akárcsak nekünk. Ezt a szabad akaratot egyik angyal Isten ellen használta fel, és Ézsaiás 14.-ik fejezetében olvashatjuk, hogy mivel Sátán saját magát akarta Istennel egyenrangúvá tenni, ezért őt Isten levettetett a mennyből, és így vált bukott angyallá.

A Jelenések Könyvének 12.-ik fejezetében utalást találunk arra, hogy az angyalok egyharmada a Sátánnal tartott, amikor ő fellázzadt az Isten ellen:

Feltűnt egy másik jel is az égen: íme, egy hatalmas tűzvörös sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém;

farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre.

A csillag szót gyakran használják angyalok megnevezésére.

Tudjuk, hogy vannak gonosz szellemek a világban a Sátán irányítása alatt. És természetesen léteznek a jó szellemek, azok az angyalok, akik engedelmesek az első állapotukban.

Az angyalok, akik nem becsülték meg a maguk fejedelemségét, hanem elhagyták saját lakóhelyüket, örökkévaló bilincsekben és sötétségben tartja fogva annak a nagy napnak az ítéletére.

Nem ismerjük az angyalok minden tulajdonságát. Úgy tűnik, hogy az árvíz előtt az angyalok jöttek le a földre, és fizikai kapcsolatba kerültek az asszonyokkal és így óriások születtek tőlük. Ezek az angyalok lehetnek azok, amelyekkel kapcsolatban az Irás azt mondja, hogy „elhagyták lakóhelyüket”.

Meg vagyok győződve, hogy vannak olyan angyalok, amelyek Isten által kirendelve vigyáznak ránk, de a saját tudásom szerint még nem láttam egyetlen angyalt sem, kivéve a feleségemet. Nem volnék őszinte, ha azt állítanám, hogy nem szeretnék látni egy angyalt, mert ez szeirntem nagyon izgalmas megtapasztalás lehetne.

Szeretnék találkozni a védőangyalommal, és megkérdezni tőle, hogy vajon hol volt egyes esetekben. De hadd mondjam el, hogy voltak esetek, amikor biztosan tudtam, hogy ott volt, mert egyébként nem menekülhettem volna meg ezekből a helyzetekből.

Amikor gimnazista voltam, akkor egyik napon megláttam az utcán az álomautót: egy fekete Ford coupét. Nagyon vágytam arra az autóra. Volt egy barátom, akivel abban az időben sokfelé jártunk, és nekem megvolt az autóra való pénz fele. Neki volt egy régi Fordja, de nem volt az igazi.

Egy nap azt mondta nekem, hogy „az apám Glendale-ben lakik, és van nála néhány írógépünk, amelyet ha eladok, akkor nekem is meglesz a fele pénzem az autóra, és együtt megvehetjük.” Elindultunk hát estefelé a régi Fordjával Glendale-be, és akkoriban alig volt autó az utakon. Kiértünk a lakott területen kívülre, mentünk-mentünk, és egyszer csak lefulladt az autó. Megpróbáltuk betolni, nem ment, aztán eltoltuk egy benzinkútra, de ez egy régi, ócska hely volt, semmi segítségünkre sem szolgált.

Mivel belefáradtunk a sok kocsitologatásba, eldöntöttük, hogy megfordulunk és visszamegyünk a városba, ahonnan indultunk. Gondoltuk, hogy leintünk egy autót, és behuzatjuk magunkat vele. Ott ültünk az út szélén az autóra, beszélgettünk, és 5 perc múlva látjuk, hogy közeledik egy autó. A barátom kiugrott, hogy leintse, én pedig átcsúsztam a vezető ülésre és megpróbáltam beindítani az autót, és az elindult!

Ő észrevette, átrohant a jobb oldalra, beült és mondta, hogy indulás, és elindultunk vissza a városba. Már majdnem a szüleim házában jártunk, amikor azt mondja a barátom: „Úgysem várnak haza a szüleid, az apám nem tudja, hogy mikor jövünk, hát miért nem fordulunk meg, és menjünk Glendale-be, mert teljesen mindegy, hogy mikor érünk oda.” Mondom neki, hogy jó.

Erre az út közepén meg akart fordulni, de a kocsit ismét lefulladt és egyszerre 3 kereke felrobbant! Teljesen meghaltunk. Szerencsére mi a közelben laktunk, így hazamentem és őt is hazavittem a biciklimmal. Aztán később feladtuk a Ford vásárlással kapcsolatos álmainkat, és elváltak útjaink.

Egy évvel később kopognak az ajtónkon, kinyitom, és a fickó bemutatkozik, hogy ő az FBI-tól jött, megmutatta az igazolványát, és beszélni akart velem.

- - Tud-e valamit néhány Glendale-ben levő írógépről? – kérdezte.
- - Csak annyit, hogy egy napon elindultunk oda ezzel a fickóval, és lerobbant az autónk, és végül soha nem értünk el oda.
- - Megköszönheti a szerencse csillagának, hogy lerobbantak, válaszolta, mert az írógépeket egy állami hivatalból lopták el.
- - Nem a szerencse csillagomnak, hanem az angyalomnak fogom megköszönni, mondtam neki. És magam előtt láttam, amint az angyal ott áll az autó előtt és elront benne mindent, majd a gumikat is kiszúrja, hogy biztos legyen abban, hogy nem megyünk el sehova.

Meg vagyok győződve, hogy az Úr angyala vigyázott rám. Az érdekes az, hogy amikor azon a bizonyos estén hazajöttem, ott találtam az anyámat imádkozás közben: „Ó, fiam, nagyon örülök, hogy hazajöttél, mert valamiért nem éreztem jól magam ezzel az utaddal kapcsolatban, és elkezdtem imádkozni érted.” Kösz anya, mondtam, de persze akkor még nem tudtam a teljes történetet.

Biztos vagyok benne, hogy amikor megérkezünk a mennybe, akkor sokmindent megtudunk azzal kapcsolatban, hogy mitől mentettek meg az angyalaink. Az is lehet, hogy amikor megtörténtek a dolgok, akkor szerencsétlenségnek gondoltuk, de Isten akkor is vigyázott ránk.

Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod az oroszláncölyköt és a tengeri szörnyet.

A zsoltáros eddig felsorolta azokat az előnyöket és áldásokat, amelyek az Istennel mellett élésből következnek.

A következő verstől kezdve megváltozik a hangnem, és most Isten válaszol.

Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet.

Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.

Megelégitem hosszú étellel, gyönyörködhet szabadításomban.

Isten azt mondja, hogy mivel ragaszkodsz hozzám, ezért megmenetelek, válaszolok a kiáltásodra, és veled leszek a nyomorúságodba. Áldott legyen az Úr!

A 92.-ik zsoltár a szombat napra íródott:

Milyen jó hálát adni az Úrnak, és zengeni neved dicséretét, ó Felséges,

hirdetni reggel szeretetedet, hűségedet minden éjjel

Milyen jó minden reggel és minden este dicsőítő éneket énekelni, és megköszönni ezzel az Úrnak, hogy vigyázott rám egész nap.

tízhúrú hangszeren és lanton, zengő hárfán!

Mert megörvendezettél tetteiddel, URam, kezéd alkotásainak ujjongok.

Mily nagyok alkotásaid, URam! Igen mélyek gondolataid!

Az ostoba ember nem ismeri fel, az esztelen nem érti meg.

Ha úgy nőnek is a bűnösök, mint a fű, és kivirul minden gonosztevő, végül mégis el kell pusztulniuk.

Az apám éveken keresztül értékesítőmérnök volt egy nagyvállalatnál. A depresszió idején egy értékesítő apa családjában az élet vagy éhség vagy lakoma volt. Amikor jól ment az eladás, jó volt a bevétel, lakomáztunk. Amikor az eladás nem ment, akkor szűkölködtünk. Szerencsére apám egy kiváló eladó volt, az Isten nagyon megáldotta az eladásait. Ugyanakkor Jézus Krisztus tanubizonyságában is kiváló volt, és akárhová ment eladni, mindig Jézusról beszélt mindenkinek.

Egyszer már közeledett a hónap vége, és még semmit sem adott el. Hazafele vezetett egy helyről, ahol nem jött össze az üzlet, és azon törte a fejét, hogy miből fogja kifizetni a havi számlákat, mert nem volt pénz. Apám nagyon érzelmi ember volt, hatalmas örömök és mélységes bánatok tarkították az életét, és ekkor mély depresszióba került.

A hazafelé vezető úton nézte a mezőt, és a rajta legelő teheneket, ahogy legeltek, és azt gondolta, hogy milyen elégedettek ezek, mintha a világon semmi gondjuk sem lenne. Azt mondta az Úrnak: „Uram, ez így igazságtalan. Itt vagyok, a te gyermeked, a te szolgád, és annyira aggódom, hogy miből fogom kifizetni a számláimat, és nézd azokat a süket teheneket ott, olyan békések, olyan elégedettek, és az egész mező tele van zöld fűvel, soha nem szűkölködnek. Ez nem igazság, hogy én nekem pedig az aggodalom jut.”

Az Úr azt válaszolta neki: „Igen, de nekik nincs jövőjük. A te jövőd pedig velem van.”

A zsoltáros azt mondja, hogy ne irigykedjünk a gonoszokra, mert el fognak pusztulni. Gyakran elkövetjük ezt a hibát, és mondjuk az Úrnak, hogy „Uram, ezeknek mindenük megvan, és lám én itt szolgálom neked, tele vagyok problémákkal”, de nem vesszük figyelembe a jövőt, a végeredményt, és azt, hogy ők örökre el fognak pusztulni.

De te, URam, magasztos vagy örökké!

Mert ellenségeid, URam, ellenségeid elenyésznek, szétszóródnak a gonosztevők mind.

De engem olyan erőssé tettél, mint mikor a bivaly öklel, és friss olajjal kentél meg engem.

Szemem nyugodtan nézi azokat, akik leselkednek rám, fülem nyugodtan hallja, hogy rám akarnak támadni a gonoszok.

Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus.

Amikor a papám visszaért a cég irodájába, találkozott valakikkel, akik egy kályhát nézegettek, és megvették tőle. Hamarosan jöttek mások, és egy hűtőt vettek tőle, és a nap vége előtt annyi eladása volt, hogy nagyon jó jutaléka lett abban a hónapban is, és Isten ismét gyönyörűen gondoskodott rólunk. Édesapám több éven keresztül tartotta a cégen belül az Egyesült Államok legjobb üzletkötője címet.

Egyszer egy fickónak eladott egy kályhát és egy hűtőgépet és aztán elkezdett beszélni neki Jézusról. A fickó nagyon ellenséges volt a keresztény tanubizonyságokkal szemben és olyan mérges volt, hogy átkozódva visszavette a szerződést, széttépte, és azt mondta, hogy nem érti, hogy ez a cég hogy engedheti meg magának, hogy bolondokat foglalkoztasson, akik Jézus Krisztusról beszélnek.

Apukám nagyon elkedvetlenedve jött haza, mert nagyon rossz volt mindezt elszenvedni neki. Amikor hazaért, akkor várt rá egy levél, kinyitotta, és ez állt benne: „Gratulálunk, hogy ismét, egymás után ötödször ön nyerte meg cégünk legsikeresebb üzletkötője címét, és meghívjuk önt a San Diego-i Világvásárra, minden költségét megtérítjük, stb.

Aznap este focimeccs volt, és a papám azt mondta nekem, hogy gyere fiam, menjünk ki a meccsre. Elmentünk, a stadion tele volt emberekkel. Kicsit későn érkeztünk, így fel kellett menjünk a nézőtér tetejére, és leültünk. Apukám észrevette, hogy a mögöttünk levő sorban ott ül az az ember, aki aznap éppen elátkozta, és aki azt mondta neki, hogy nem érti, hogy a cég hogyan engedheti meg magának, hogy bolondokat foglalkoztasson.

Apámnak még mindig a zsebében volt a levél, kivette, és átadta a fickónak, az elolvasta, majd azt mondta: „Jöjjön vissza holnap Smith úr, mert tényleg szükségem van arra a hűtőre és a kályhára.”

Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libánoni cédrus.

Az ÚR házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain.

*Öreg korban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak,
és hirdetik: Igaz az ÚR, kősziklám ő, akiben nincs álnokság!*

A 93.-ik zsoltár:

Uralkodik az ÚR! Fenségbe öltözött, felöltözött az ÚR, erőt övezett magára. Szilárdan áll a világ, nem inog.

Szilárdan áll trónod ősidők óta, öröktől fogva vagy te.

Mikeásnak Jézus születésére vonatkozó prófécija:

Te pedig, efrátaí Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdankorba, a távoli múltba.

Zúgnak a folyamok, URam, hangosan zúgnak a folyamok, zúgva morajlanak a folyamok.

A hatalmas vizek hangjánál, a tenger fenséges morajlásánál fenségesebb az ÚR a magasságban.

Amit megmondasz, igen megbízható. Templomodat szentség ékesíti, ó URam, időtlen időkig!

A 94.-ik zsoltár:

URam, megtorlás Istene, megtorlás Istene

Nehéz nekünk ezt az eszünkbe tartani: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek” - így szól az Úr. Legtöbbször mi magunk próbálunk bosszút állni a minket ért sérelemért. Gyakran azt mondjuk, vagy halljuk másoktól: „Majd megfizetek neki!”, mintha a mi dolgunk lenne a bosszúállás.

*URam, megtorlás Istene, megtorlás Istene, jelenj meg ragyogva!
Emelkedj fel, földnek bírása, fizess meg a gőgösöknek tetteikért!
URam, meddig fognak a bűnösök, meddig fognak a bűnösök vigadni?
Hangoskodnak, kihívóan beszélnek, kérkednek a gonosztevők.
Tiporják, URam, népedet, nyomorgatják örökségedet.*

*Gyilkolják az özvegyet és a jövevényt, megölik az árvákat.
Azt gondolják, nem látja az ÚR, nem veszi észre Jákób Istene.*

Akik igaztalan dolgokat cselekszenek valahogy azt hiszik, hogy Isten nem látja, mit tesznek. Nem félik az Urat, és nem fogják fel, hogy annak ellenére, hogy a földön ugyan még sikerülhet nekik, de egy napon minden tettükről számot kell adjanak. A megtorlás az Uré, és Ő ítélettel fog lesúlytani az igaztalanokra.

*Térjetelek észhez, ti ostobák a nép közt! Ti esztelenek, mikor jön meg az eszetek?
Aki a fület alkotta, az ne hallana? Aki a szemet formálta, az ne látna?
Aki népeket fenýt meg, az ne büntetne? Hiszen ő tanítja ismeretre az embert!
Az ÚR tudja, milyen hiábavalók az ember gondolatai.
Boldog az az ember, akit te megfenyítesz, URam, és megtanítasz törvényedre,
hogy megóvd a rossz napoktól, míg a bűnösöknek megássák a sírját.
Nem taszítja el népét az ÚR, nem hagyja el örökségét.
Mert diadalra jut még a jog, és azt követi minden tiszta szívű ember.
Ki kel védelmemre a gonoszok ellen? Ki áll mellém a gonosztevőkkel szemben?
Ha az ÚR nem segített volna rajtam, én már a csend honában laktam.
Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, URam, támogatott engem.
Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet.
Vállalhatsz-e közösséget a romlottság ítélszékével, mely a törvényesség látszatával nyomorúságot idéz
elő?
Az igaz embernek életére törnek, az ártatlan embert elítélik.
De nekem az ÚR a váram, Istenem az oltalmam és kösziklám.
Ellenük fordítja saját gazságukat, megsemmisíti őket saját gonoszságuk által, megsemmisíti őket Istenünk,
az ÚR.*

A zsoltár háborgó szívből fakad a gonoszok elnyomása miatt, de aztán jön a felismerés, hogy Isten megtorolja tetteiket és megtartja az igazat.

A 95.-ik zsoltár:

*Jöjjetek, örvendezzünk az ÚR előtt, ujjongjunk szabadító kösziklánk előtt!
Menjünk eléje hálaadással, ujjongjunk előtte énekszóval!
Mert nagy Isten az ÚR, nagy király minden isten fölött.
Kezében vannak a föld mélységei, a hegyek ormai is az övéi.
Övé a tenger, hiszen ő alkotta, a szárazföldet is az ő keze formálta.*

*Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az ÚR előtt!
Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk.*

Ez a gyönyörű zsoltár arra buzdít, hogy énekeljünk az Úrnak, csapjunk ujjongó dicsőítő zajt előtte.

A figyelmeztetés következik:

*Most, amikor halljátok szavát,
ne keményítsétek meg szívetekeket, mint Meribánál, amikor Masszánál voltatok a pusztában,
ahol megkísértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták tetteimet.
Negyven évig bosszankodtam arra a nemzedékre és ezt mondtam: Tévelygő szívű ez a nép, nem ismeri
útjaimat.
Meg is esküdtem haragomban, hogy nem mehetnek be a nyugalom helyére!*

Arra figyelmeztet, hogy ne keményítsük meg a szívünket Isten és az Ő munkája előtt, és Izrael gyerekeit hozza fel példaként a pusztában, akik elérték az Isten által ígért föld határához: Kádes-Barneába. Isten csodálatos ígéreteket tett nekik, és azt mondta, hogy kiűzi az ellenségeiket előlük, és minden lépésük nyomát örökségül adja nekik.

Mózes azt mondta, hogy küldjünk kémeket, hogy derítsék fel a területet, és ismerjük meg, hogy milyen földre lépünk be. Minden törzsből egy kémet választottak ki, és a visszatéréskor tíz kém lehangoló üzenetet hozott: a városok nagyok, a falak hatalmasak, és akkora óriások laknak a területen, hogy mi csak tücsköknek tűnünk hozzájuk képest.

Józsua és Káleb biztató üzenetet hozott. Azt mondták: „Igaz, hogy óriások laknak ott, de van kenyér és megélhetés számunkra. A védelmük elpártolt tőlük, menjünk és foglaljuk el a területet.” Az emberek viszont megijedtek a tíz követ gonosz híresztelésétől és elkezdtek zúgolódni az Úr és Mózes ellen, és választani akartak egy új vezetőt, aki visszaviszi őket Egyiptomba, mert bolondság volt Mózeszt idáig követni.

Az Úr haragja feltámadt ellenük, mert nem hitték, hogy Ő fogja bevinni őket a megígért nyugalom helyére. A hitetlenségük miatt nem léphettek be a földre, és negyven évig tévelyegtek a pusztában, majd végül mind elpusztultak.

„Ezek a dolgok azért történtek, hogy mi tanuljunk belőlük” – írta Pál. Izrael kihozatása Egyiptomból tipikus történet, amelyből lelki következtetéseket lehet levonni. A lelki analógia szempontjából Egyiptom jelképezi a régi életünket, amikor még a bűn foglyai voltunk. Az Igéret Földje pedig azt a dicsőséges lelki életet jelképezi, amit Isten szeretne veled megismertetni, ez a Benne való megnyugvás helye.

A megtérésem és a Lélekben való élet között egy olyan pusztaság van, amelyen át kell haladjak. Van tehát egy valóban jogos pusztai megtapasztalás, amikor tanulok Istenről és Isten feltárja előttem erejét, amikor a Mara-i keserű vizekhez érek, és megtapasztalom, hogy Isten miként változtatja át a keserű vizet édessé. Meglátom, hogy életem keserű tapasztalatait Isten édessé változtatja, megtanulom, hogy amikor bízok Istenben, akkor Ő tüzcsova és felhő segítségével vezet végig az életen, és új kapcsolatba kerülök Vele.

Ugyanakkor létezik értelmetlen pusztai megtapasztalás is. Isten nem akarja, hogy az egész életedet lelki hullámvasúton töltsed. Isten szeretne bevezetni egy teljes és gazdag lelki életbe, szeretné az Ő dicsőséges nyugalomát adni neked, ahol nem félsz, nem aggódsz, nem haragszol állandóan, hanem azt mondod, hogy az Úr gondoskodni fog mindenről. Ez aztán a dicsőséges élet, ahol megtanulod, hogy még a látszólagos tragédiákban is dolgozik Isten keze, és végül az Ő tökéletes akarata és célja fog érvényesülni.

A Zsidó levélben idézik ezt a zsoltárt:

Ézért, amint a Szentlélek mondja: „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában, mert akkor nem mehetünk be az Igéret földjére.

Sokan vannak mind a mai napig olyanok, akik hitetlenségük miatt nem jutnak be a nyugalom helyére, amit Isten elkészített nekik. A keresztény tapasztalatuk továbbra is pusztai vándorút, mert nem nyugodtak meg teljesen az Úrban.

Mekkora tragédia amikor elkészített nyugalom áll rendelkezésünkre és mégis tele vagyunk aggodalommal és háborgással.

A 96.-ik zsoltár:

*Énekeljétek új éneket az Úrnak, énekelj az Úrnak, te egész föld!
Énekeljétek az Úrnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap!
Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!
Mert nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérik, félelmesebb minden istennél.
Hiszen a népek istenei csak bálványok, az ÚR pedig az ég alkotója.
Fenség és méltóság jár előtte, erő és ékesség van szentélyében.
Népek törzsei! Magasztaljátok az URat! Magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát!
Magasztaljátok az ÚR dicső nevét, ajándékot hozva jöjjetek udvaraiba!
Boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben, reszkess tőle, te egész föld!
Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az ÚR! Bizony, szilárdan áll a világ, nem inog. Igazságosan ítéli a népeket.
Örüljön az ég, örvendezzen a föld, zúgjon a tenger a benne levőkkel!
Ujjongjon a mező, és minden, ami rajta van! Ujjongnak majd az erdő fái mind az ÚR előtt, amikor eljön, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.*

Gyönyörű zsoltár, amely az Úr előtti éneklésre, dicséretre buzdít, és bemutatja Isten dicsőségét és csodáit. A nagysága miatt magasztaljuk Őt, mert minden más isten fölött áll. Végül pedig eljövételében várakozunk, hisz egyszer eljön és meg fogja ítélni a földet.

Máté 24.-ik fejezetében elhangzik a kérdés a tanítványok részéről, hogy mi lesz a jele eljövételének? Jézus felsorolja azokat a dolgokat, amelyekre kell figyeljenek, majd a 25.-ik fejezetében azt mondja, hogy ezek után Isten megítéli a népeket és elválasztja őket, mint a pásztor a juhokat a kecskéktől.

A 97.-ik zsoltár:

Uralkodik az ÚR!

Az előző zsoltárban azt olvastuk, hogy *Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az ÚR!* Ez az, amit gyakran elfelejtünk az élet nehézségei közepette. Van egy kedves idős keresztény hölgy, aki mindig, amikor én valamiért elkedvetlenedek, akkor azt mondja: „Charles, az Úr még mindig a trónon ül!” Én pedig mindig megköszönöm, mert néha elfelejtem, hogy Isten uralkodik.

Mennyire fontos, hogy emlékezzünk erre! Az ÚR uralkodik! A dolgok nem futottak ki az Ő ellenőrzése alól, és ez az egyetlen reménye ma a világnak: Isten a trónon ül.

Az emberek sokszor azt hiszik, hogy ők uralkodnak, de az Úr szab határt mindennek, amit ők tesznek.

*Uralkodik az ÚR! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget!
Felhő és sűrű köd van körülötte, igazság és jog trónjának támasza.
Tűz jár előtte, és megégeti ellenségeit mindenütt.
Villámai bevilágítják a földkerekséget, látja ezt a föld, és megremeg.
Viaszként olvadnak meg a hegyek az ÚR előtt, az egész föld Ura előtt.
Az egek hirdetik igazságát, minden nép látja dicsőségét.
Megszégyenülnek a bálványimádók mind, akik a bálványokkal dicsekszenek. Az ÚR előtt borul le minden isten.
Hallja ezt Sion, és örül, Júda leányai vigadnak ítéleteiden, ó URam!
Mert te vagy, URam, a legfelségesebb az egész földön, magasan fölötte vagy minden istennek.
Ti, akik szeretitek az URat, gyűlöljétek a gonoszságot!*

Ezt az utóbbi verset húzzátok alá. Ha valóban szeretitek Istent, akkor gyűlöljétek a gonoszságot. Sajnos a föld bűnei miatt manapság már eltűrjük a gonoszt, és egyes esetekben el is fogadjuk azt, mert a gonosz azt akarja, hogy elfogadják. De ha valóban szeretitek az Urat, akkor gyűlöljétek a gonoszt és ne toleráljátok azt az életetekben.

*Ti, akik szeretitek az URat, gyűlöljétek a gonoszságot! Megőrzi ő híveinek életét, kimentí őket a bűnösök kezéből.
Fényözön árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre.
Örüljétek, ti igazak, az ÚRban, magasztaljátok szent nevét!*

A 98.-ik zsoltár sok mindenben hasonlít a 96.-ikra:

*Énekeljétek az ÚRnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja.
Megmutatta szabadító erejét az ÚR, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát.
Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását.
Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön! Örvendezve vigadjatok, zsoltárt énekeljétek!
Énekeljétek az ÚRnak hárfakisérettel, hárfakisérettel zengő éneket!
Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjatok a király, az ÚR előtt!
Zúgjon a tenger a benne levőkkel, a földkerekség és a rajta lakók!
Tapsoljanak a folyamok, a hegyek mind ujjongjanak
az ÚR előtt, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.*

Ez utóbbi sor ugyanaz, mint a 96.-ik zsoltár 13.-ik sora. Vannak, akik sokat aggódnak azzal kapcsolatban, hogy a szeretet Istene hogyan ítélhet. Amikor Isten ítélni fog, akkor azt igazságban fogja megtenni. Nem hiszem, hogy a bíróságokon valóban igazságos ítéletek születnek, de nagyon várom már Isten igazságos ítéletét.

A 99.-ik zsoltár:

Uralkodik az ÚR, reszkessenek a népek! A kerúbokon trónol ő, remegjen a föld!

A kerúbok az angyalok egy osztályát jelentik, és a Jelenések könyvének 4.-ik fejezetében olvashatunk róluk, valamint Ezékiel első és tizedik fejezeteiben. Az Ezékielben található leírás nagyon hasonlít a repülő csészealj leírására, ezért azt mondják, hogy Ezékiel UFO-kat láthatott, és sokszor ezzel a leírással akarják bizonygatni, hogy az UFO-k már az ember földi létének kezdetétől látogatták a földet.

Mindez egy nagyon érdekes következtetésre juttathat, hisz Ezékiel valóban egy UFO-szerű dolog mozgását írja le, de ő azt is odaírja, hogy ezek kerubok voltak, lelki teremtmények. A Sátán is egy kerub volt elesése előtt. Mivel a repülő csészéalj nagyon benne van az okkult dolgokban, és ha valóban láttak emberek UFO-kat, akkor lehetséges, hogy ők elbukott lelki lényeket, sátáni lelkeket láthattak.

Isten a kerubok között lakozik, mert ezek Isten trónusát veszik körül, és az Édenkert ajtajához is egy kerubot helyezett Isten, hogy védje azt. Vannak kerubok a trónja körül, akik éjjel-nappal azt éneklék, hogy „Szent, szent, szent az Úr!”

Isten Mózesnek elmondta, hogy építse meg a mennyország modeljét, a szent sátrat, amelyben az Isten trónusa volt a kerubokkal kifaragva a Szentek Szentjében.

Nagy az ÚR a Sionon, magasan fölötte van minden népnek.

Magasztalják nagy és félelmes nevét, mert szent ő!

Hatalmas király vagy, szereted a jogosságot. Te állapítod meg, mi a helyes, te szolgáltatasz Jákóbnak jogot és igazságot.

Magasztaljátok Istenünket, az URat, boruljatok le lába számolya előtt, mert szent ő!

Mózes és Áron a papokkal együtt, Sámuel és akik nevét segítségül hívták, segítségül hívták az URat, és ő válaszolt nekik.

Felhőszlopból szólt hozzájuk, ők pedig megtartották intelmeit és a nekik adott rendelkezést.

URunk, Istenünk, te válaszoltál nekik, megbocsátó Istenük voltál, bár megtoroltad tetteiket.

Magasztaljátok Istenünket, az URat, és imádjátok őt szent hegyén, mert szent az ÚR, a mi Istenünk!

A 100.-ik zsoltár:

Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön!

Szolgáljatok az ÚRnak örömmel

Ha nem tudod az Urat örömmel szolgálni, akkor jobb, ha egyáltalán nem szolgálod. Szégyen és gyalázat, amikor az emberek arról morgolódhatnak, hogy mit tettek az Úrnak. Ez általában annak a következménye, hogy valami olyanba taszították őket, amelybe nem Isten vezette őket. Az egyház nagyon hibás abban, hogy olyan munkákat és dolgokat akasztott az emberek nyakába, amely nem volt az emberek szívében.

Az embereket gyakran arra kényszerítik, hogy havonta adakozzanak a templom építésére, és amikor megjön az emlékeztető, akkor haraggal és méreggel küldik a pénzt, mert egy gyenge pillanatukban megígértették velük, hogy fizetni fognak.

Ha nem tudsz örömmel adni az Úrnak, akkor sokkal jobb, ha nem adsz egyáltalán, mert a morgoló adakozás ellened fordul. Ez mindenre vonatkozik: időre, pénzre, szolgálatra.

Ha itt nálunk bármelyik pásztor bármire akar titeket kényszeríteni, csak gyertek hozzám, és meg fogjuk oldani a helyzetet.

Vannak akik odajöttek hozzám, és azt mondják: „Már rég járunk ide, és szeretnénk tanítani a vasárnapi iskolában, de hogy lehet megtudni, hogy ezt hogyan kell elkezdni?” Mire a válaszom: „Pont most tudtátok meg: kérni kell a lehetőséget. Nem fogunk kényszeríteni senkit semmire. Ha az Úrnak akartok valamit tenni, akkor kérni kell, ha adni akartok, akkor meg kell kérdezzétek, hogy hogyan lehet. Mi nem fogunk megkérni titeket, ti kell hívjatok minket.”

Mi nem keressük meg az embereket azzal, hogy segítsék Isten munkáját, mert ez nevetséges. Ha valaki nem akarja a szíve túlcserélő szeretete és hálája miatt szolgálni Istent, akkor egyáltalán ne szolgálja Őt.

*Szolgáljatok az ÚRnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!
Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten!*

Miért ujjongjunk előtte, miért vigadozzunk, miért szolgáljuk Őt? Mert Istennek is vannak jogai, nemcsak az embereknek. Joga van a mi szolgálatunkra, a mi dicséretünkre, mert Ő az Isten, és méltó a mi dicséretünkre, és megérdemli a mi szolgálatunkat.

Ő alkotott minket, az övéi vagyunk

Amikor Bélsaccar lakomázott a hercegeivel a médek és a perzsák támadása idején magához kérette a nagyapja, Nebukadneccar által a jeruzsálemi templomból elrabolt arany és ezüst kelyheket, és ezekbe a megszentelt poharakba öntötte a bort. Azelőtt ezeket a poharakat csak Isten templomában használták.

Amint itták ezekből az aranykelyhekből a bort és dicsőítették az arany és ezüst isteneit, hirtelen kijózanító tapasztalatban lett részük, mert a szemközti falon megjelent egy kéz, és írni kezdett a falra olyan szavakat, amelyeket nem értettek: „Mene, mene, tekel upharsin”.

A király térdei megroggyantak és a csontjai zörögni kezdtek. Behívták az összes tudóst, de egyik sem tudta, hogy mit jelent az írás. Végül a királynő azt mondta, hogy volt egy ember Nebukadneccar idejében, akinek Isten a látomások megértésének képességét adta. Erre behívták Dánielt és megkérdezték, hogy meg tudja-e magyarázni az írást. A válasza az volt, hogy igen, de előbb beszélni akarok veled, király.

Ó király! A felséges Isten királyságot, nagyságot, méltóságot és dicsőséget adott atyádnak, Nebukadneccarnak.

Olyan nagy hatalmat adott neki, hogy remegtek és rettegtek tőle a különböző nyelvű népek és nemzetek. Megölte, akit akart, és életben hagyta, akit akart; fölemelte, akit akart, és megalázta, akit akart.

De amikor szíve fölfuvalkodott, és gögösen megkeményedett, letaszították királyi trónjáról, és méltóságát elvették tőle.

Száműzték az emberek közül, és csak annyi értelme maradt, mint az állatoknak. A vadzamarak között tanyázott, füvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg el nem ismerte, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek királysága fölött, és ő azt ülteti trónra, akit akar.

De te, Bélsaccar, aki a fia vagy, nem aláztad meg magadat, bár mindezt tudtad.

A menny Ura fölé helyezted magad, mert az ő házának edényeit hozták eléd, és te bort ittál azokból fõrangú embereiddel, feleségeiddel és ágyasaiddal együtt, miközben dicsőítetted az ezüsből, aranyból, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket, amelyek nem látnak, nem hallanak, és semmit sem tudnak.

De azt az Istent, akinek a kezében van az életed és minden utad, nem dicsőítetted.

Azt mondja Dániel, hogy az Isten kezénben van az életed, Ő alkotott téged, minden szusszanásod tőle függ, és mégsem dicsőítetted Őt. Azért jelent meg az írás a falon, mert megmérettetted, könnyűnek találtattál, és még ma éjjel elveszíted a királyságodat, amelyet a médek és a perzsák fognak megkapni.

Ó, mennyire függünk Istentől, mert Ő az, aki minket teremtett, és mégis azt a lehetőséget, amelyet Ő adott nekünk arra használjuk, hogy Őt káromoljuk.

Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelõjének nyája.

Isten földjén laktok, az Ő erőforrásait használjátok, azokkal éltek vissza:
Az ÚR a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.

Isten levegőjét lélegzitek be, Isten vizét isszátok, Isten ételét eszitek és az Ő üzemanyagát használjátok! A föld az Úré, és mi az Ő legelőin legelünk. Minden amink van, minden, amit látunk, minden ami körbevesz minket mind Istené. Mégis mennyire visszaélünk ezekkel, és mennyire ki akarunk mindent sajátítani.

*Menjetek be kapuin hálaénekkal, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!
Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.*

Áldjuk az Urat a jóságáért, kegyelméért és igazságáért! Adja Isten, hogy egész héten át áldjátok az Urat mindezekért.

Atyám hálásak vagyunk, hogy az igazságod és hűséged minden nemzedéken át tart, és hogy tanulmányozhatjuk igazságodat. Atyám, add, hogy a megtanultakat ültessük gyakorlatba és ne csak hallgatói legyünk az Igének, mert akkor becsapjuk magunkat, hanem legyünk cselekvői a Te szavaidnak, és adjunk valóban hálát, tiszteletet és dicsőséget a mi Királyunknak. Segíts, Urunk, hogy gyűljük a gonoszt, segíts, hogy veled járjunk a szentség gyönyörűségében, és szolgálj a mi szíveinknek, hogy a Magasságos titkos rejtekébe lakozhassunk, Hatalmas Urunk árnyékában.

84 perc